

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA OKOLJE IN PROSTOR

DIREKTORAT ZA OKOLJE

Dunajska cesta 48, 1000 Ljubljana

T: 01 478 70 00

F: 01 478 74 25

E: gp.mop@gov.si

www.mop.gov.si

KOMUNALNO PODJETJE Logatec d.o.o.

Tržaška 27

1370 Logatec

g. Božidar Resnik, direktor

e: info@kp-logatec.si

Številka: 35400-373/2022-2550-2

Datum: 1. 7. 2022

Zadeva: Prošnja za pojasnila v zvezi z napravo za sušenje blata

Zveza: Vaš dopis št. 530-0012/2022-1 z dne 31. 5. 2022

Spoštovani,

na Ministrstvo za okolje in prostor (v nadaljevanju: ministrstvo) ste dne 31. 5. 2022 poslali dopis, v katerem ste zapisali, da ste v letu 2021 kupili napravo za sušenje komunalnega blata proizvajalca New Eco-tec Verfahrenstechnik GmbH model NEWtainer® S Dryer (v nadaljevanju: sušilna naprava), katere vstopna kapaciteta znaša do 125 kg/uro (max. 3 tone/dan), izstopna kapaciteta pa do 25 kg/uro (max. 600 kg/dan). Naprava za sušenje blata je umeščena ob komunalni čistilni napravi Logatec, ki ima zmogljivost 14.900 PE. Čistilna naprava Logatec letno proizvede okrog 700 ton dehidriranega blata z okrog 20 % suhe snovi. Po sušenju v sušilni napravi je količina blata približno štirikrat manjša, posušeno blato vsebuje okrog 90 % suhe snovi.

Ker gre za premično napravo (sestavljata jo dva kontejnerja in pralnik zraka, ki jih je mogoče premestiti na drugo lokacijo) in ker proizvodna zmogljivost sušilne naprave ne dosega spodnjega praga zmogljivosti iz drugega stolpca priloge 4 Uredbe o emisiji snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja (Uradni list RS, št. 31/07, 70/08, 61/09, 50/13, 44/22 -ZVO-2 in 48/22, v nadaljevanju: uredba), ste ob postavitvi sušilne naprave smatrali, da za njeno obratovanje ni treba pridobiti okoljevarstvenega dovoljenja.

Z uveljavitvijo Uredbe o spremembah in dopolnitvah Uredbe o emisiji snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja (Uradni list RS, št. 48/22) so bile uvedene nekatere spremembe, zato ste zaprosili ministrstvo za odgovore na sledeča vprašanja:

- ali se za predmetno sušilno napravo uporabljajo določbe uredbe, saj gre za premično napravo;
- ali je glede na spremenjeni drugi odstavek 6. člena uredbe treba za obratovanje sušilne naprave pridobiti okoljevarstveno dovoljenje glede emisij snovi v zrak (sušilna naprava bo na istem kraju obratovala predvidoma več kot 12 mesecev po zagonu);
- v kolikšnem času je potrebno delovanje naše sušilne naprave prilagoditi zahtevam uredbe in pridobiti okoljevarstveno dovoljenje;
- je za obratovanje sušilne naprave potrebno še kakšno drugo dovoljenje (npr. okoljevarstveno dovoljenje za obdelavo odpadkov, gradbeno dovoljenje ipd.);
- zaradi zahtev okoliških prebivalcev, ki jih moti smrad, ki izhaja iz sušilne naprave, bi želeli izvesti akreditirane meritve emisij snovi v zrak, pri čemer bi želeli izmeriti tudi koncentracijo vonja; zanima vas, kateri akreditirani izvajalci imajo pooblastilo za izvajanje meritev parametrov, ki so v

spremenjeni prilogi 10 določeni za naprave za sušenje blata iz čistilnih naprav (zlasti vas zanimajo akreditirani izvajalci, ki imajo pooblastilo za merjenje koncentracije vonja);

- razmišljate tudi o sežigu končnega produkta (posušenega blata z 90 % vsebnostjo suhe snovi) na sami lokaciji. Ali je postavev manjše sežigalnice ob obstoječi komunalni čistilni napravi in napravi za sušenje blata možna (po zagotovilih ministra za okolje in prostor na srečanju vlade na Vrhniki je postavev manjše sežigalnice po novem ZVO-2 možna);
- v primeru, da je postavev manjše sežigalnice možna, vas zanima, ali je treba za njeno postavev pridobiti okoljevarstveno dovoljenje glede emisij snovi v zrak in emisij snovi v vode tako ,kot to določa Uredba o sežigalnicah odpadkov in napravah za sosežig odpadkov.

Zastavili ste tudi dve vprašanji glede obstoječega odlagališča nenevarnih odpadkov Ostri vrh. Odlagališče je zaprto, v letu 2016 pa ste pridobili okoljevarstveno dovoljenje za čas zapiranja odlagališča in po njegovem zaprtju.

Razmišljate, da bi sušilno napravo prestavili na območje odlagališča nenevarnih odpadkov Ostri vrh, saj osnovna šola, vrtec in prebivalci v okolici Komunalne čistilne naprave Logatec ne želijo, da bi obratovala v urbanem okolju, kjer je sedaj. Zadeva je medijsko odmevna, odzval se je tudi župan občine Logatec Berto Menard, ki je zahteval, da napravo zaustavite - kar ste tudi storili. Zanima vas ali se kaj spremeni, če napravo premaknete izpred čistilne naprave na zbirni center Ostri vrh?

Na območju odlagališča načrtujete tudi postavev sončne elektrarne (fotovoltaika). Zanima vas, ali je postavev sončne elektrarne na območju zaprtega odlagališča možna, kakšen je postopek umeščanja v prostor ter katera dovoljenja je potrebno pridobiti?

V nadaljevanju vam posredujemo odgovor ministrstva:

Iz navedenega v dopisu sklepamo, da gre za predelavo odpadkov na premični napravi – sušenje komunalnega blata. V skladu z določbami Uredbe o obdelavi odpadkov v premičnih napravah (Uradni list RS, št. 34/08 in 44/22 – ZVO-2) so dovoljeni vsi postopki, razen postopkov z oznako R1, vseh postopkov odstranjevanja z oznakami D1, D2, D3, D4, D5, D6, D7, D10, D11 in D12 v skladu s predpisom, ki ureja odpadke, ali katerihkoli postopkov obdelave z oznako R ali D v skladu s predpisom, ki ureja odpadke, pri katerih se odvaja odpadna voda v okolje.

Ta uredbe se sicer ne uporablja za premično napravo, ki obratuje znotraj območja, kjer obratujejo naprave, za katere ima upravljavec okoljevarstveno dovoljenje za obdelavo odpadkov, izdano v skladu s predpisi, ki urejajo ravnanje z odpadki.

Glede emisij v okolje veljajo za premične naprave enake zahteve, kakršne glede emisije snovi v zrak ali v vode za nepremične vire onesnaževanja določajo predpisi, ki urejajo emisijo snovi in energije v okolje, v zvezi s hrupom pa predpisi na področju hrupa v okolju.

Glede upravnega postopka v zvezi z odpadki morate upoštevati najmanj naslednje:

- opredeliti se morate glede postopka obdelave blata (?R12, R13, produkt predelave je še vedno odpadek);
- pridobiti okoljevarstveno dovoljenja skladno z ZVO-2 (po novem z lastništvom lokacije naprave) in z Uredbo o odpadkih (Ur. l. RS, št. 77/22), 39. člen in 40. člen (vsebina Načrta ravnanja z odpadki);
- če boste s premično napravo izvajali obdelavo na več lokacijah, je potrebno upoštevati tudi zahteve Uredbe o obdelavi odpadkov v premičnih napravah (Ur. l. RS, št. 34/08 in 44/22 – ZVO-2), če pa bo naprava stacionirana le na tej lokaciji, se okoljevarstveno dovoljenje pridobiva kot za stacionarno napravo;
- glede na zmogljivost naprave je potrebno ugotoviti, ali morate izvesti prehodni postopek (PP) oz. celo presojo vplivov na okolje (PVO) in pridobiti OVS; pri tem se upošteva Uredba o posegih v okolje, za katere je treba izvesti presojo vplivov na okolje (Ur. l. RS, št. 51/14, 57/15, 26/17, 105/20 in 44/22 – ZVO-2)
  - Priloga 1: E.I.7.3 – nenevarni odpadki, zmogljivost znaša nad 30.000 t letno ali 100 t dnevno – obvezen PVO;

- E.I.7.4 – nenevarni odpadki, zmogljivost znaša manj kot 30.000 t letno in vsaj 10 t dnevno – obvezen PP.

Dodajamo pa, da v primeru, če gre za sušenje blata iz lastne komunalne čistilne naprave (KČN), in se to izvaja neposredno na lokaciji te KČN, pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja ni potrebna.

Pojasnila v zvezi z Uredbo o emisiji snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja

Določbe Uredbe o emisiji snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja (Uradni list RS, št. 31/07, 70/08, 61/09, 50/13, 44/22 – ZVO-2 in 48/22, v nadaljevanju: uredba zrak) se uporabljajo za emisijo snovi iz naprav, ki so določene v prilogi 4 uredbe zrak, če zaradi njihovega obratovanja nastaja onesnaženost zunanjega zraka zaradi emisije snovi iz priloge 2. Naprave za sušenje komunalnega blata v prilogi 4 uvrščamo pod zaporedno številko naprav »8.10 - naprave za fizikalno kemično obdelavo, zlasti s postopki destilacije, kalcinacije, sušenja ali izparevanja odpadkov«. Glede na podatke, ki ste jih navedli v vašem dopisu, ima sušilna naprava zmogljivost sušenja blata do 3 tone na dan, kar je manj kot je spodnji prag zmogljivosti naprav s številko 8.10 iz prvega in drugega stolpca priloge 4 uredbe zrak.

Osmi odstavek 3. člena predmetne uredbe določa, da se ukrepi za preprečevanje in zmanjševanje emisije snovi iz prvega do petega odstavka 33. člena uporabljajo tudi za naprave, ki ne dosegajo spodnjega praga zmogljivosti iz drugega stolpca priloge 4 predmetne uredbe.

Uredba zrak v 33. členu določa naslednje ukrepe za preprečevanje in zmanjševanje emisije snovi:

(1) Pri napravah, ki brez naprav za čiščenje odpadnih plinov čezmerno obremenjujejo okolje, mora upravljavec naprave zagotoviti njihovo vgradnjo in obratovanje, če čezmernega obremenjevanja okolja ni mogoče preprečiti z drugimi ukrepi.

(2) Pri načrtovanju naprave ali večje spremembe naprave mora upravljavec naprave izbrati razpoložljivo tehniko za preprečevanje in zmanjševanje emisije snovi, ki zagotavlja, da predpisane mejne vrednosti emisije snovi niso presežene.

(3) Pri načrtovanju in obratovanju naprav mora upravljavec naprave zagotoviti izvajanje naslednjih ukrepov za preprečevanje in zmanjševanje emisije snovi:

1. tesnjenje delov naprav, zajemanje odpadnih plinov na izvoru, zapiranje krožnih tokov, recikliranje snovi in rekuperacijo toplote, recirkulacijo odpadnega zraka in druge ukrepe za zmanjšanje količine odpadnih plinov,
2. popolnejšo izrabo surovin in energije in druge ukrepe za izboljšanje proizvodnih procesov,
3. izboljšanje obratovalnih stanj zagona, spremembe zmogljivosti in zaustavljanja ter drugih izjemnih pogonskih stanj,
4. preprečevanje povečanja emisije snovi zaradi kopičenja izpuščenih snovi v krožnem procesu, če gre za delce iz I. in II. nevarnostne skupine anorganskih delcev ali rakotvorne snovi ali snovi, ki vsebujejo svinec,
5. redno vzdrževanje dobrega tehničnega stanja naprave.

(4) Pri stanjih in pojavih, pri katerih se morajo naprave za čiščenje odpadnih plinov izklopiti ali obiti ali kadar gre za zagon, spremembo moči ali obsega proizvodnje, ustavljanje, zalaganje in podobne prehodne pojave v tehnološkem procesu, mora upravljavec naprave zagotoviti stalen nadzor in njihovo vodenje, tako ni presežena najnižja dosegljiva raven emisije snovi pod takimi pogoji.

(5) Če se v napravi uporabljajo ali obstaja možnost nastajanja emisije snovi iz I. ali II. nevarnostne skupine anorganskih delcev, I. ali II. nevarnostne skupine anorganskih snovi v plinastem stanju, I. nevarnostne skupine organskih snovi ali rakotvornih snovi, je treba vhodne surovine in vhodne pomožne snovi izbrati tako, da pri njihovi uporabi nastaja čim manj emisije snovi.

V prilogi 10 uredbe zrak so v točki »8.10.2 naprave za sušenje blata iz čistilnih naprav« navedeni naslednji ukrepi za zmanjševanje emisij snovi v zrak ter izjeme za mejne vrednosti:

- Gradbene in operativne zahteve: odpadne pline je treba zajeti na izvoru, npr. neposredno v sušilniku ali pri odvodu iz zaprtega prostora, in jih odvajati v napravo za čiščenje odpadnih plinov.
- Celotni prah: mejna koncentracija celotnega prahu v odpadnih plinih je 10 mg/m³.
- Amoniak: mejni masni pretok amoniaka je 0,1 kg/h in mejna koncentracija 20 mg/m³.
- Plinaste anorganske klorove spojine: mejni masni pretok anorganskih spojin klora iz III. nevarnostne skupine plinastih anorganskih snovi, izraženih kot HCl, je 0,10 kg/h in mejna koncentracija 20 mg/m³.

- Organske snovi: mejna koncentracija organskih snovi, izražena kot celotni ogljik, je 20 mg/m³. Mejne vrednosti se za snovi iz I. in II. nevarnostne skupine organskih snovi ne uporabljajo.
- Vonj: mejna koncentracija vonja, v odpadnem plinu je 500 ouE/m³.

Skladno s 34. členom prehodnih in končnih določb Uredbe o spremembah in dopolnitvah Uredbe o emisiji snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja (Uradni list RS, št. 48/22, v nadaljevanju: sprememba uredbe zrak) se določbe prve in šeste alineje iz predhodnega odstavka začnejo uporabljati 24 mesecev po uveljavitvi spremembe uredbe zrak.

Glede na proizvodno zmogljivost vaše naprave za sušenje komunalnega blata ugotavljamo, da se le-ta ne razvršča v prvi ali drugi stolpec priloge 4 uredbe zrak, zato okoljevarstvenega dovoljenja za emisije snovi v zrak za njeno obratovanje ni treba pridobiti.

Meritve emisij vonja izvajajo več pooblaščenih laboratorijev, med drugimi tudi podjetji Inštitut za varstvo pri delu in varstvo okolja Maribor ter Nacionalni laboratorij za zdravje, okolje in hrano (NLZOH lokacija Celje). Seznam pooblaščenih izvajalcev za izvajanje prvih ali občasnih meritev emisije snovi in izdelavo ocene o letnih emisijah snovi v zrak najdete na povezavi: http://okolje.arso.gov.si/onesnazevanje_zraka/vsebine/meritve-emisij-v-zrak/crka

Mejna koncentracija vonja 500 ouE/m³ zagotavlja, da je obratovanje naprave nemoteče za okoliške prebivalce. Za njeno doseganje boste verjetno morali priklopiti sušilno napravo na zmogljivejšo tehniko čiščenja kot je pralnik zraka (npr. biofilter). Glede na prostorske omejitve lokacije Komunalne čistilne naprave Logatec ter bližino šole, vrtca in naselja, menimo, da je sušilno napravo smiselno premakniti na primernejšo lokacijo. V takem primeru prav tako veljajo vsa predhodno navedena določila iz uredbe zrak.

Pojasnila v zvezi z Uredbo o sežigalnicah odpadkov in napravah za sosežig odpadkov

Če boste odpadek (tj. posušeno komunalno blato) sežigali, bo morala naprava (sežigalnica ali naprava za sosežig odpadkov) zadostiti vsem emisijskim in ostalim zahtevam Uredbe o sežigalnicah odpadkov in napravah za sosežig odpadkov (Uradni list RS, št. 8/16, 116/21 in 44/22 – ZVO-2). V ta namen bo potrebno pridobiti okoljevarstveno dovoljenje, kot to določa poglavje II. tu navedene uredbe. Postavitev sežigalnice je možna kjerkoli, razen na območjih degradiranega okolja, upoštevajoč pravne akte, ki izhajajo iz petega odstavka 59. člena ZVO-2. Seveda je pri tem pametno upoštevati tudi mnenje okoliškega prebivalstva.

Želeli bi vas opozorili tudi na Uredbo o predelavi nenevarnih odpadkov v trdno gorivo in njegovi uporabi (Uradni list RS, št. 96/14 in 44/22 – ZVO-2). Morebiti vam bo prišla prav pri pripravi trdnega goriva, ki je navkljub predelavi še vedno odpadek. V primeru, če boste posušeno komunalno blato mešali z drugim odpadkom, bo ta odpadke (gorivo) postal odpadek s številko 19 12 10 (glej definicijo 11. točke 2. člena citirane uredbe).

Pojasnila v zvezi z gradnjo na telesu odlagališča (npr. sončne elektrarne- fotovoltaika)

Uredba o odlagališčih odpadkov (Uradni list RS, št. 10/14, 54/15, 36/16, 37/18, 13/21 in 44/22 – ZVO-2) v skladu z Direktivo Sveta 1999/31/ES o odlaganju odpadkov na odlagališčih in Odločbo Sveta o določitvi meril in postopkov za sprejemanje odpadkov na odlagališčih (med drugim) določa tudi ukrepe v zvezi z načrtovanjem, gradnjo, odlaganjem in zapiranjem odlagališča odpadkov ter ravnanje po njegovem zaprtju z namenom, da se v celotnem obdobju obratovanja odlagališča zmanjšajo škodljivi vplivi na okolje, zlasti zaradi vplivov onesnaževanja površinske vode, podzemne vode, tal in zraka, in v zvezi z globalnim onesnaženjem okolja zmanjšajo emisije toplogrednih plinov ter preprečijo tveganja za zdravje ljudi. Trenutno uredba v petem odstavku 4. člena tudi po prenehanju obratovanja odlagališča eksplicitno prepoveduje načrtovanje in izvajanje posegov v telo odlagališča ali načrtovanje in izvajanje posegov, ki bi lahko vplivali na stabilnost odlagališča.

Dejstvo je, da v Sloveniji večina odlagališč odpadkov izkazuje čezmeren vpliv na okolje, zaradi česar morajo upravljavci izvajati ukrepe za odpravo nepravilnosti. Za čezmerne vplive na okolje ali pomembne spremembe telesa odlagališča štejejo tako preseganje predpisanih mejnih vrednosti parametrov, ki so predmet izvedbe obratovalnega monitoringa, nenadzorovano izpuščanje odlagališčnega plina iz telesa odlagališča, ki ga zaradi majhnih količin ali neenakomerne emisije

tehnično ni mogoče zajeti za pridobivanje energije ali sežgati na bakli, nenadzorovano odtekanje izcedne vode iz telesa odlagališča v površinske vode ali neposredno v podzemne vode ali posredno v podzemne vode s pronicanjem skozi dno odlagališča v tla, spremembe telesa odlagališča zaradi nepravilnega vnosa odpadkov v telo odlagališča ali neenakomernega posedanja odlagališča, ki ogrožajo stabilnost telesa odlagališča, kot tudi kakršne koli spremembe telesa odlagališča, ki ogrožajo funkcije prekrivke odlagališča v zvezi s preprečevanjem vtekanja padavinske vode v telo odlagališča (do česar bi lahko prišlo brez predpisanih dodatnih pogojev tudi pri morebitni gradnji na telesu odlagališča).

Ker pa se strinjamo, da obstaja možnost, da bi tudi na območjih nekaterih odlagališč odpadkov ob zagotovljenih pogojih brez vplivanja na obratovanje odlagališča po zaprtju, bila mogoča realizacija določenih dejavnosti, objektov ali naprav, smo v novem Zakonu o varstvu okolja (ZVO-2, Uradni list 44/22) to vsebino naslovili v 58. členu (območja okoljskih omejitev), na podlagi katerega bo vlada s podzakonskim aktom na območjih okoljskih omejitev določeneje omejevala/dovoljevala posamezne posege v okolje ter zagotavljala spremljanje stanja okolja. Pod taka območja, kjer bodo posegi v okolje določeneje in sistemsko urejeni, sodijo tudi območja odlagališč odpadkov, območja obstoječih neaktivnih odlagališč odpadkov (odlagališče odpadkov, za katerega je njegov upravljavec pridobil odločbo o dokončnem prenehanju obratovanja naprave) in območja opuščenenih odlagališč odpadkov (odlagališče odpadkov na katerem so se pred 5. 2. 2000 na podlagi akta takratnega pristojnega organa občine ali države organizirano odlagali odpadki in obsega zemljišča, na katerih so ti odpadki odloženi).

Novi Zakon o varstvu okolja- ZVO-2 tako določa, da Vlada predpiše merila za določitev območij okoljskih omejitev ter pravila, ki na teh območjih omejujejo posege v okolje in zagotavljajo spremljanje stanja okolja. Novi ZVO-2 še določa, da mora Vlada predpis iz prvega odstavka 58. člena pripraviti v dveh letih po uveljavitvi tega zakona (13. 4. 2022).

V prehodnih določbah (289. člen) sicer podobno kot ZUrep-3 (Zakon o urejanju prostora, Uradni list RS, št. 199/21) določa, da se do uveljavitve predpisa iz prvega odstavka 58. člena lahko na območju odlagališča odpadkov, obstoječega neaktivnega odlagališča odpadkov in opuščenenega odlagališča odpadkov načrtujejo in izvajajo le posegi, s katerimi se ne vpliva na stabilnost odlagališča. Na obstoječih odlagališčih odpadkov je do izdaje odločbe o prenehanju okoljevarstvenega dovoljenja dopustno načrtovati in izvajati le tiste posege v prostor, ki so potrebni zaradi obratovanja odlagališča in spremljanja stanja na njih, pri čemer je za izvedbo teh posegov treba pridobiti mnenje ministrstva. Ne glede na navedeno se lahko do uveljavitve predpisa iz prvega odstavka 58. člena ZVO-2 na območju obstoječega odlagališča odpadkov z okoljevarstvenim dovoljenjem za zaprto odlagališče ter na območju obstoječega neaktivnega odlagališča odpadkov in opuščenenega odlagališča odpadkov načrtujejo in izvajajo le posegi, s katerimi se ne posega v telo odlagališča ali ne vpliva na stabilnost odlagališča. Za načrtovanje in dovoljevanje izvajanja posegov na teh območjih se smiselno uporabljajo določbe petega in šestega odstavka 58. člena tega zakona.

Na Ministrstvu smo že začeli s pripravo podzakonskega akta na podlagi prvega odstavka 58. člena ZVO-2 (po vzoru nekaterih EU držav), vaši predlogi in pripombe v času javne obravnave bodo dobrodošli.

S spoštovanjem,

mag. Tanja Bolte
v.d. generalne direktorice

E-pošta:

- info@kp-logatec.si